

Účastníci původního řízení

Žalobci: Asma Bouhnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l'homme

Žalovaná: Micropole Univers SA

Předběžná otázka

Mají být ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání ⁽¹⁾, vykládána v tom smyslu, že přání zákazníka poradenské společnosti v oblasti IT, aby IT služby této společnosti nebyly napříště zajišťovány její zaměstnankyní (projektovou inženýrkou) nosící muslimský šátek, představuje podstatný a určující profesní požadavek plynoucí z povahy pracovní činnosti nebo z podmínek jejího výkonu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 27. dubna 2015 – Verein für Konsumenteninformation v. Amazon EU Sàrl

(Věc C-191/15)

(2015/C 221/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: Amazon EU Sàrl

Předběžné otázky

- 1) Je možné u žaloby na zdržení se jednání ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů ⁽¹⁾ určit rozhodné právo podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (dále jen „nařízení Řím II“) ⁽²⁾, jestliže se žaloba proti použití nepřípustných smluvních klauzulí řídí podle podniku usazeného v členském státu, který uzavírá v elektronickém obchodním styku smlouvy se spotřebiteli usazenými v jiných členských státech, zvláště ve státu soudu, u něhož bylo zahájeno řízení?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku:
 - 2.1. Je třeba za stát, kde vznikla škoda (čl. 4 odst. 1 nařízení Řím II), považovat každý stát, na nějž se zaměřuje obchodní činnost žalovaného podniku, takže je namítané klauzule třeba posuzovat podle práva státu soudu, pokud aktivně legitimovaný subjekt zpochybňuje použití těchto klauzulí v obchodním styku se spotřebiteli usazenými v tomto státu?
 - 2.2. Jedná se o zjevně užší spojení (čl. 4 odst. 3 nařízení Řím II) s právem státu, v němž má sídlo žalovaný podnik, jestliže jeho obchodní podmínky stanovují, že na smlouvy, které podnik uzavírá, je nutno použít právo tohoto státu?

2.3. Vede taková klauzule o volbě práva z jiných důvodů k tomu, že namítaná ustanovení smlouvy se posuzují podle práva toho státu, v němž má žalovaný podnik své sídlo?

3) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Jak lze potom určit rozhodné právo pro žalobu na zdržení se jednání?

4) Bez ohledu na odpověď na předchozí otázky:

4.1. Je klauzule obsažená ve Všeobecných obchodních podmínkách, podle níž se má na smlouvu, která je uzavřena v elektronickém obchodním styku mezi spotřebitelem a podnikatelem usazeným v jiném členském státu, použít právo státu, ve kterém má tento podnikatel sídlo, nepřiměřená ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách ⁽³⁾?

4.2. Podléhá zpracování osobních údajů podnikem, který v elektronickém obchodním styku se spotřebiteli usazenými v jiných členských státech uzavírá smlouvy, podle čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁴⁾ nezávisle na jinak použitelném právu výlučně právu toho členského státu, v němž se nachází provozovna podniku, v jejímž rámci dochází ke zpracování údajů, nebo má podnik dbát také předpisů o ochraně údajů členských států, na něž se zaměřuje jeho obchodní činnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 110, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, s. 40.

⁽³⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 281, s. 31.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias dne 29. dubna 2015 –
Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v. Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis
kai Koinonikis Allilengyis**

(Věc C-201/15)

(2015/C 221/05)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Žalovaný: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

Předběžné otázky

1) Je vnitrostátní právní ustanovení, jako je čl. 5 odst. 3 zákona 1387/1983, podle kterého hromadné propouštění v daném podniku podléhá povolení správního orgánu vydanému na základě kritérií: a) podmínek na trhu práce, b) situaci podniku a c) zájmu národního hospodářství, slučitelné konkrétně s ustanoveními směrnice 98/59/ES ⁽¹⁾ a, obecně, s články 49 a 63 SFEU?